

המורסמים זרובנסו ומרשה הם גדי מזה לה שיצאריה, ואולי אחד מל-... מניהם ימצא עניין רובנו באיה מן זה; שימוש את הרמה המחוללת חום בצרם הניטריות המחוללות כל כך שם שיתחים מישראל באנקים הם גדי פרופסורים גרמנים המשתמשים במכשירים מודיעים ר בטבים מתייקים המוציאים כש"זי. נקנים טכניק אנטיקריא, כדי לבלט את ידי המצרים כיוצא השמדת היהודים, אלא לפחות - בשר כולם מנתעים ממשלש-משפחות - להשיך מודג ת"ד תי"א י. י. ר. א.

ולמה לא שבוע התיאטרון...

מאת ד"ר ישראל אלדר

תמש בחורמ אסכרדי וההוגש להם במולדתם בשעה זו, מכיוון שהם באמת מחמיאים בינל-או מים, משפע שאתהם והמשטר החברתי שהם עוקפים בהם, אין להם גביון ספורטיבלאי לאורו קונטרס. ומה לעשות, שאנו שאנו, כי היתנו וחשבנום לאכסודר האגשי והחברתי הכללי - והן על נו נו יכילים היתנו נ מסונקס ובני סוטו - אנו בלל את חנונים במציאות שונה, שני מהותו הספורטיבלטו-מבשרי מציאות העמים והחברות האחרים. כל מלכ שני השינוי שנה, אינו השינוי שבין השינויי האמריקני, הרוס, כי לאם שנוי"מך הסידורקולטורלי ואין צורך ודאק להם כל להשיך שינוי ביכוד מהממסד וכו"ו היתויל כל הכוחות שישלה, גם מנילה וכ"ה מדרבנים שאתה יכיל להשפיר לטעם: וכן נה ומדיסטק אינו מכל צורך ולהפטר לאחורז מריאה לנגנה ותשובה לנגנה, כי אם ודאק יסוד מסייעמאוד: כי באנו זה בדרך - ולבסודגלין להחיות עם מלכתיו בארצנו ותרבותו אין לך תקיפה, איזום וראווה לה השמי"ד, והם אין לה תקיפה וכו"ו מכל המה"ח המניחות והיוצרות, הציאות שלה, שונה שיש מהותו, ויצאנדיה, מכלל האכסודרטי בעולמה, ונסילת חלק באלה אין עם תוספת מוכרחת פשה. אין זו תוספת זו היה בשיששים שלנו או טרבינות הוקן והמקום שנינו, בין הן והכן הם היה שחיית לחיות מברכו מענינו המהמשיכת האמנתיים ומכאן לאותו אירועיך אל אחרתם אירועיים שוכונו זה וכחם שבוע שערם מחלת וכמות: "שבוע התיאטרון"

התבטל השי דוגמאות אחרות אלה בשל השנוי שבהם. יש מהותו של ברויקף תן הוא לכאורה כהן תוכן יהיו וישראל אין "ירושל" מ"ו ומחלה של טים לאון אמנם כלל הוא ה המחבר הוא ישראל, ואף על פי כלל ה תיאטרון הלאומי שלנו - והאביני אוי - חיב להעדיף מעלנו על קאוקאזים לא רובנו צ'כובוטומרונונונונו.

התבטל השי דוגמאות אחרות אלה בשל השנוי שבהם. יש מהותו של ברויקף תן הוא לכאורה כהן תוכן יהיו וישראל אין "ירושל" מ"ו ומחלה של טים לאון אמנם כלל הוא ה המחבר הוא ישראל, ואף על פי כלל ה תיאטרון הלאומי שלנו - והאביני אוי - חיב להעדיף מעלנו על קאוקאזים לא רובנו צ'כובוטומרונונונונו.

כעמך על פי שך ודאק לעתך קרובות במאמר אלה יכיל ולאמר: הנה, כל אמת שכוונן משנה בניואומה, ולו גם התיאטרון בניואומה אדם זה נבעה.

כעמך על פי שך ודאק לעתך קרובות במאמר אלה יכיל ולאמר: הנה, כל אמת שכוונן משנה בניואומה, ולו גם התיאטרון בניואומה אדם זה נבעה. ואל יחשוב להשיב על כך על קולה וכמה גרהווי רבים מרוא, רבים מן השלה האנשים, והדידים גם ישראלים, שכל אימת שהם מעות החברות בניואומה, הם מתמלאים רשט של קדושה.

לילה קישונית ולבתי ספירה לכאורה אלא ש מוקהינגול קישוניתו אין מעצם טבעה הנהה ש מאחורי הבבל והקצא משתדע את עו"ה, שרד עסק, שאליהם הגבול והקצה מרמם את שורא, גבורו של בדיקטיק תרצח את בתה ושניה בותא אינו קוברא בעל מקרה קישונית שיש מאחוריו משנה-משנה לבעט בכיבושה לא כור, שהם גבדד הנקטת, אלא גם המחבר י"ו כדי בעודת אורו כובעוץ עונותא, שאכן היה מעשה זומה, עדיין אין לא בקרה ולא בעיבוד האמנתי שום מרמ נוסף ממקום א מחיה אל מל מקום הנוציה אינו מחמורו מקירוהו, אלא מכ כל נפש את שרשי העיקום נ בתוך נפש. אולי חמולה, אולי שעשועות של המחבר, וטוב וישת אל עם עינתי ירושלים שסרב לחרט עתה ל"שנתי" ספודורמרונווה.

לילה קישונית ולבתי ספירה לכאורה אלא ש מוקהינגול קישוניתו אין מעצם טבעה הנהה ש מאחורי הבבל והקצא משתדע את עו"ה, שרד עסק, שאליהם הגבול והקצה מרמם את שורא, גבורו של בדיקטיק תרצח את בתה ושניה בותא אינו קוברא בעל מקרה קישונית שיש מאחוריו משנה-משנה לבעט בכיבושה לא כור, שהם גבדד הנקטת, אלא גם המחבר י"ו כדי בעודת אורו כובעוץ עונותא, שאכן היה מעשה זומה, עדיין אין לא בקרה ולא בעיבוד האמנתי שום מרמ נוסף ממקום א מחיה אל מל מקום הנוציה אינו מחמורו מקירוהו, אלא מכ כל נפש את שרשי העיקום נ בתוך נפש. אולי חמולה, אולי שעשועות של המחבר, וטוב וישת אל עם עינתי ירושלים שסרב לחרט עתה ל"שנתי" ספודורמרונווה.

אין זה כמובן בתיאטרון ההדורה, לא בכמות הבידור המיוחזרת, לא בכמות בידור מתיקם המופיעים לא במות הבידוריים. שחוזר, "לאומי" הוא תואר יסוד להם. אין הבידור שלצעפצם מכל מבינות האביניה, כי תחום של תחום, הוא בבחינה מיוחד צורך כי ענין, אין זה בתיאטרון מבינה' שהיה חיוב כל ענין, לענין תחום משפעי: כל שש"ו ש"א"ו מסען אצמורו, מסורי, לאומי, על ענין ולה"ש ויב"ו ליו"ג, על העם הזה עם; בעדות הכלי האמנותי, והאנקות כמובן לגד האסתטי, לרמה האמנותית, שהיא וקובעת גם אמת ההשפעה וההיגיון, ולש"ו לש"ו ע"ג שמעל בארץ ששהו, בתיאור או במהימה, נבידי ע"ה לא כהלכה, אלא הקיפק לענין משנה הרי ע"ל לנגה החשוב לנגה השוב לנו"ה. אין ענין והמשפטי משנה, חוק פשה זו שאין אנו חסרים חסוד והתפרקות בעד זכר ומכל סימטא בשמש "הנדורה" הנתקן, נכד לכל, שאין ש"אליה לא מקום ולא זמן לגבולא צחוק רחב ובראי.

וכגד שי הדוגמאות השיליונית דלעל ביבשר שחיית היתדות ודאק מן הפרפרות המהומים המיוצגים ונת שלה, גם מהתיאטרונים המקומיים, המיוצגים בעאלומיה, בקביהים, בשיחנים, כי הם שתי תקוות נפרדה, מנהגה, אותה אין חובב"ניה.

וכגד שי הדוגמאות השיליונית דלעל ביבשר שחיית היתדות ודאק מן הפרפרות המהומים המיוצגים ונת שלה, גם מהתיאטרונים המקומיים, המיוצגים בעאלומיה, בקביהים, בשיחנים, כי הם שתי תקוות נפרדה, מנהגה, אותה אין חובב"ניה.

הושבת הגדול ללחקק זו מגיע גם בעל כך שאין הוא הולכת בדרך הקלה של בידור נוסף, שלשה בידור אחת, זו יצירת הסטודנטים שהלי כה לעולמה טובו שהולכה לא חורה. היא מחפשת את הטוב.

ומכאן להחיה לאחורן: מהן המשפחות לאחרות מלה.

והיא דוגמת נוספת שלה שאני מבידן כדבריה על התיאטרון הלאומי. הנצט. צויד המבשרות למילר הוא בידור התיאטרון לאומי, אשר הוא מזהו טוב - בכל המובנים אין אנו נוסק את באמנות המחזה בכלל, על כל אקמול על הדיב הספרותי של המחזה בכמה הדמות הפ"עלות בו דמות חיות לא ממשפחות, אלא צאינו כהם כהמות האשור הוא מתך מעשה הטובה להכרעה זו משרית טובה בשעות קשות של בידרה, הוא מתיק את הבעיות את השקת, הוא אהה את המשרשים על אדמתם, בבינת ו"באמותם.

והרי לפיכך דוגמת של מחזה מריליפיראד הכולמ"ה אשר אינו כלל מריליפיראד"י כי אם לאומי, וטוב ובראי גם בשכלנו.

ואין זו אשמתם של הסטודנטים הים ששום מחזאי עביר לא הניש על ע"ה מחול על צילי גירום שלנו, שיזיפו על גבולן האופי של אחרות מילה גם את התיכון שלה, על האדמה שלה, ואין זו אשמתם אלא חיל משנתה, בכמה ברויקוף משפט שיש לה ירושלימי לא משפחת ברויאני, ולו זמל על השוליים, כי אם אינו משפחה מנותק יצאת דוגמא ופרי עמיון חוד לגדוד ולמרות. אילו הוגש להם, אולי היה סטודנטים חובבנים אלה תוספים גם עוד משנה שלא תפסורו וטימים אחרים.

כשם שתיאטרון עברי לכל יחייב להציג מחזה מסוג, על התיאטרון ולמרות חובתו הראשון - היה אמרקיני צביר לפי 200 שנה - זה היה התיאטרון הלאומי. כל ייתכן הדבר הפוך - וזאת באוני מחזאים עיקרי יצירות ו"ר צ"ג מחזה עולמי ממשפחה מלאכה זכרית שאין לה ענין במחפשות השחורזר ו"אמ"בקי. השיבה לארץ, עליו לטוה, והיא כן מחזה שבוה, על גביר ל"ה, ו"אמ"בקי, מושיח, שרומי"ו עניינו עינינו מחזאים בעללם כספרו של הגו על מינסחן וברואני, וכלול לה"ה וס לריפוטורה לא בתיכ לאומי, באשר הוא יבטט מציאות של אמת וחיל שלה, שאר רבים כמותו ענינם שחוק, סטודנטים ומשרות ומיזאשי, עם חכיים ש"רדים עומדי ותישמי, יוכלו ליהפך לאבן באמת ותיעדרוך באב נות התיאטרון בעולם. אין לה שותק שבו"ש התיאטרון בניואומה" כאן הוא דבר מושיח, השנה כולת היא בתיאטרון שלנו בבידן שוק בניואומה"

כשם שתיאטרון עברי לכל יחייב להציג מחזה מסוג, על התיאטרון ולמרות חובתו הראשון - היה אמרקיני צביר לפי 200 שנה - זה היה התיאטרון הלאומי. כל ייתכן הדבר הפוך - וזאת באוני מחזאים עיקרי יצירות ו"ר צ"ג מחזה עולמי ממשפחה מלאכה זכרית שאין לה ענין במחפשות השחורזר ו"אמ"בקי. השיבה לארץ, עליו לטוה, והיא כן מחזה שבוה, על גביר ל"ה, ו"אמ"בקי, מושיח, שרומי"ו עניינו עינינו מחזאים בעללם כספרו של הגו על מינסחן וברואני, וכלול לה"ה וס לריפוטורה לא בתיכ לאומי, באשר הוא יבטט מציאות של אמת וחיל שלה, שאר רבים כמותו ענינם שחוק, סטודנטים ומשרות ומיזאשי, עם חכיים ש"רדים עומדי ותישמי, יוכלו ליהפך לאבן באמת ותיעדרוך באב נות התיאטרון בעולם. אין לה שותק שבו"ש התיאטרון בניואומה" כאן הוא דבר מושיח, השנה כולת היא בתיאטרון שלנו בבידן שוק בניואומה"